

**La Setmana Cultural
de Santa Bàrbara
arriba carregada
de conferències,
concerts i,
sobretot, bunyols**

**JA TENIM LES BRUSQUES
QUE ENS MANCAVEN:
CENDRES TÒXIQUES**

PEP XISCO PALOU:
**«La resposta
de la gent davant
l'Escola de Música
ha estat molt bona»**

**El voleibol arriba
al Poliesportiu
d'es Molí Nou**

**Amics per Ruanda
obrin una tómbola
per recaptar diners
pel Tercer Món**

«ES MOLÍ NOU»

Publicació mensual de
'Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Depòsit Legal
PM: 366 - 1986

Edita:
Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Redacció i col·laboradors:

Andreu Bauça
Francesc Amengual
Joan Barceló
Joan Jaume
Bartomeu Català
Biel Monserrat
Jaume Nigorra
Jaume Sansó
Jaume Català
Col·legi Públic
Gabriel Gelabert
Damià Agustí
Miquel Barceló
Joan Estrany
Joan Bauzà

Reproducció fotogràfica:

Joan Jaume

Imprimeix:

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, n° 2
MANACOR

Els articles publicats en aquesta
revista sols expressen l'opinió
dels seus autors

Un Parlament de sords

La veu de 30 mil mallorquins no ha estat prou per aturar el projecte d'incineració dels residus urbans mitjançant una planta crematòria a Son Reus i el posterior abocament de les cendres tòxiques a una cantera de Son Nuviu, dins el terme de Petra, a només tres quilòmetres del nostre poble. El passat 3 de novembre, el Parlament balear (amb els vots del PP, PSOE i UM) va rebutjar una iniciativa legislativa popular, avalada amb la signatura de 30 mil mallorquins, que demanava la suspensió del projecte de Son Reus. El GOB, en la persona del seu president, Francesc Avellà, va defensar la proposta promoguda per una gran quantitat d'entitats cíviques d'aquesta illa, entre elles tot un ampli col·lectiu de metges que avisen dels perills contaminants que suposa una planta incineradora. Sols el PSM es va alinear amb la defensa del mediambient que suposaria donar marxa enrera i aturar les obres de l'estació que cremarà els fems que genera la societat mallorquina i el gruix de turistes que cada any visiten aquesta terra mediterrània.

La planta incineradora de Son Reus costarà més de 12 mil milions de pessetes. I hi ha que dir-ho, endemés de contaminar l'aire gràcies a l'emissió de fums amb un alt percentatge de dioxines i també de contaminar els aqüífers del Pla de Mallorca (amb l'abocament de cendres a Son Nuviu), la planta incineradora produirà electricitat. Però n'hi ha més. La incineració de residus urbans està minvant a molts països que ja estan patint les conseqüències contaminants d'aquesta "solució" per eliminar els fems que produeixen les societats de consum. L'alternativa del reciclatge està agafant força.

A Mallorca, emperò, acostumats ja a dir amèn a tot el que couen els polítics, sembla que les experiències negatives d'altres nacions en ens serviran de lliçó, tot dir que el Parlament s'ha fet el sord davant la resposta massiva en contra de la incineració. Els polítics, PP, PSOE i UM no han pogut contrarrestar la mobilització de la Plataforma Contra la Incineració i han hagut de recórrer a la seva força, apel·lant als vots de les urnes, deixant el dubte de si realment foren elegits per acabar pegant foc a tot allò que els estorba.

Malgrat no s'hagi escoltat la veu d'un important sector de la població (no direm que una majoria, però sí que hi ha més pronunciaments en contra que a favor, i a la recollida de firmes ens remetem), cal seguir fent OPOSICIÓ. S'ha donat una passa enrera, però és necessari seguir en peu, drets, sense agenollar-se. En el maig de 1995 hi haurà eleccions i serà el moment de passar-els-hi comptes. La política incendiària d'aquest Parlament balear ha de ser canviada si no volem que aquesta nissaga de polítics que ens desgovernen deixin un desert a les generacions que ens vénen a darrera.

Pel que ens afecta més directament als vilafranquers, si no volem que ens contaminin les aigües de la nostra terra, no ens caldrà més alternativa que moure'ns i fer front amb la força de la nostra raó. A Vilafranca només el PP vol les cendres tòxiques a Son Nuviu. La majoria dels habitants d'aquesta vila ens hi oposam i seguirem oposant-nos-hi. Si els metges hi estan en contra no esperem a ser nosaltres els malalts. Des d'aquest petit mitjà de comunicació ens adherim als qui lluiten CONTRA LA INCINERACIÓ i promoven EL RECICLATGE.

Es Molí Nou

El 27 de Novembre comença la setmana cultural de Santa Bàrbara

Les conferències de Maties Vallés, Josep Rosselló i del pare Gabriel Llompart principals aditius de la setmana més carregada de l'any

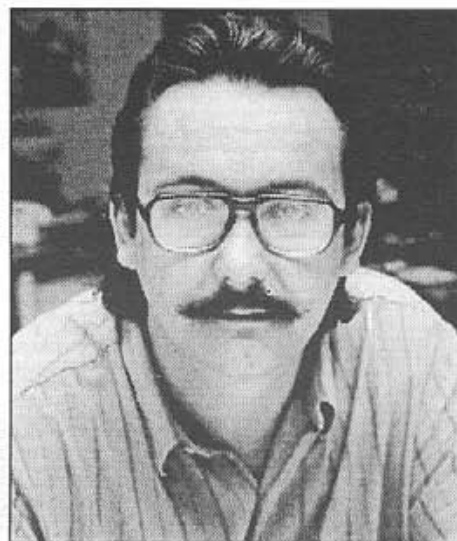
El proper diumenge dia 27 de novembre comença a Vilafranca la Setmana Cultural de Santa Bàrbara amb la inauguració de l'exposició "Sant Petersburg" a la sala d'actes de l'Ajuntament. Dels set dies d'actes que durarà la Setmana cal destacar les conferències, organitzades aquestes per Es Molí Nou, que duren a terme el dimarts vint-i-nou i el dijous primer de desembre, els periodistes Josep Rosselló i Maties Vallés respectivament, en les que el primer tractarà del tema "Premsa i poder" i el segon parlarà sobre la figura, del recentment difunt, del "pare Antoni Oliver, un vilafranquer universal". Totes dues conferències començaran a les nou i mitja del vespre i tendran lloc a la rectoria vella.

D'entrada al cap de setmana Biel Majoral oferirà un concert musical a l'església parroquial a les nou i mitja del vespre. Serà el dissabte a les nou que començarà la revetlla de Santa Bàrbara, amb ball de bot per a tot-

Maties Vallés farà una xerrada sobre el pare Antoni Oliver.

hom a la plaça Major. El diumenge, dia de la festivitat de Santa Bàrbara, començarà la missa, com cada diumenge, a les set i mitja i a la sortida del temple, i acompanyats per la colla de xeremiers de Vilafranca, hi haurà bunyols i mistela per a tothom

Josep Rosselló ens parlarà sobre Premsa i Poder.

a la plaça.

Per acabar la setmana, el dilluns a vespre la coral d'Inca oferirà un concert a l'església a les nou del vespre i es tancarà d'aquesta forma la carregada Setmana Cultural de Santa Bàrbara.

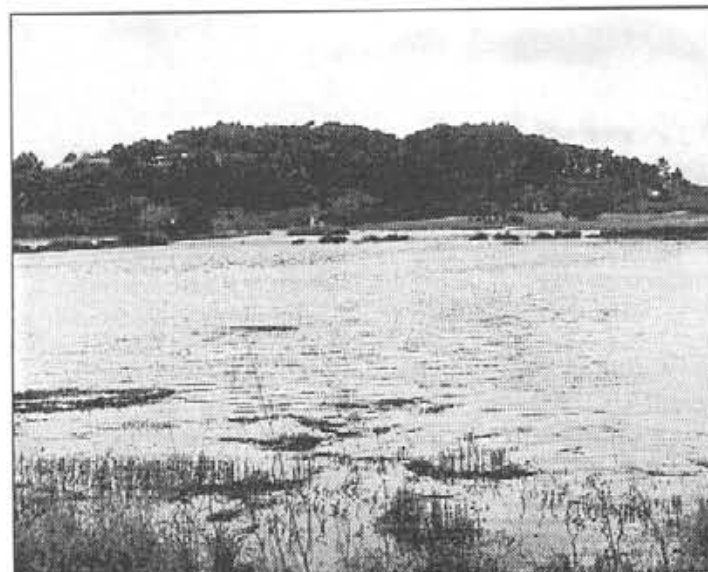
La nit dels dimonis

Una altra conferència força interessant per la seva tradició entre els petits i els més grans, és la que realitzarà el pare Gabriel Llompart sobre "Les caretes de dimoni a Mallorca". Llompart analitzarà els orígens d'aquestes figures que tan ben arrelades estan a totes les festes que arreu de Mallorca es fan. Prèviament però, s'haurà inaugurat l'exposició que comptarà amb les figures de dimoni més representatives dels diferents pobles del Pla, del Raiguer i del Llevant. La inauguració serà a les nou hores del dimecres trenta de novembre a la sala d'actes de Sa Nostra, on seguidament es farà la conferència.

Pas del torrent per Sa Farinera.

Camí de la Siquia llarga.

Zona d'es Cremat

PLUGES i... CENDRES

Les fortes pluges feren cedir el torrent de Na Borges

Els 325 litres que han caigut durant els mesos de setembre i octubre han fet que el torrent de Na Borges hagi superat el seu cabdal i s'hagi vist desbordat en un parell d'ocasions.

Concretament durant el mes de novembre han descarregat més de 200 litres per metre quadrat, el que provocà embassaments d'aigua a molts d'indrets del nostre terme, ja que la terra encara no s'havia begut l'aigua dels dies passats. El dia dos d'octubre caigueren 29 litres i el deu del mateix mes en caigueren 46 litres. La xifra més espectacular s'enregistrà entre els dies 16 i 20, en que caigueren 100 litres per metre quadrat.

Us volem recordar que tots aquells que sofríreu desperfectes motivats per les torrentades d'octubre podeu adreçar les vostres queixes a l'Ajuntament, on sereu informats de les ajudes que podeu rebre en concepte dels mals que patiren les vostres terres.

Bartomeu Ferrer
Fotos: Miquel Barceló

Entre el setembre i l'octubre s'enregistraren 325 litres per metre quadrat a Vilafranca

Estadística pluges

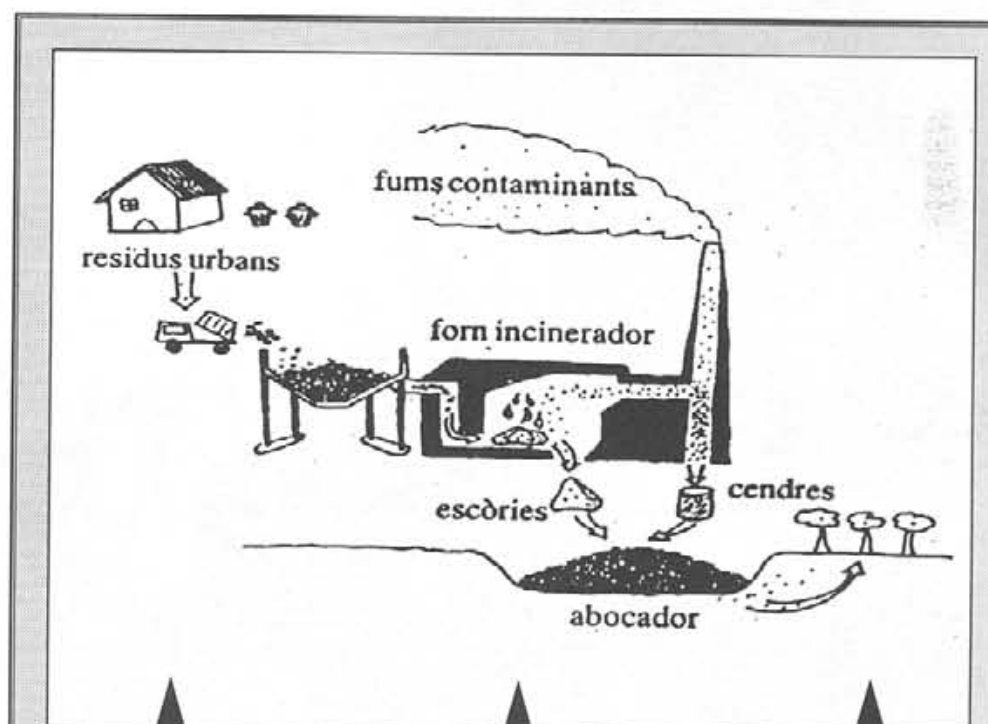
Octubre

Dia 02	29 litres
Dia 05	20 litres
Dia 10	46 litres
Dia 11	0'5 litres
Dia 13	3 litres
Dia 16	15 litres
Dia 17	26 litres
Dia 18	35 litres
Dia 19	7 litres
Dia 20	15 litres
Dia 21	15 litres
Dia 28	5 litres
Total.....	203 litres

El Parlament rebutja la iniciativa de 30 mil firmes contra la incineradora PP, PSOE i UM voten a favor de què les cendres tòxiques dels fems cremats siguin enterrades a Son Nuviot

(Redacció).- La construcció de la planta incineradora de residus urbans a Son Reus (Palma) segueix endavant, després de què el Parlament balear (PP, PSOE i UM) votàs en contra de la iniciativa popular de la Plataforma contra la incineradora que va reunir 30 mil firmes a tot arreu de Mallorca. Només el PSM, que té cinc diputats, va donar suport a la demanda popular per a què s'aturi la planta crematòria de Son Reus i que en conseqüència s'aboquin a Son Nuviot (a tres quilòmetres de Vilafranca) les cendres tòxiques i les escòries que produeix el sistema d'incineració.

Francesc Avellà, president del GOB, fou l'encarregat de defensar la proposta popular per a què es paralitzi el projecte d'incineració. La intervenció tingué lloc el dijous 3 de novembre al saló de sessions del Parlament balear. Davant aquest edifici es va concentrar un nombrós grup d'ecologistes que de forma pacífica demanaren la paralització de la planta de son Reus. En el debat, el PP va dir que els països més ecologistes són els que més es decideixen per l'alternativa de la incineració "perquè hi ha un 80 per cent de residus que no es poden "reciclar". Aquesta tesi fou semblant a la del PSOE i UM, mentre que el PSM va exposar els casos de països on la incineració s'està aturant després de comprovar i patir els perills i les contaminacions que es deriven d'aquest procés emprat per desfer-se dels fems que es produeixen. Potenciar el reciclatge fou una de les exigències més reiterades pel partit nacionalista de Mallorca.

SÍ

SÍ

Gabriel Cañellas PP

Francesc Triay PSOE

Ma Antonia Munar UM

HAN DIT SÍ A LA INCINERACIÓ

Gran tómbola per ajudar als missioners que treballen a Ruanda

El Pare Jaume Roig torna estar devora els més necessitats

Un grup de vilafranquers hem organitzat una tómbola per a dia 3 i 4 de desembre, aprofitant les FESTES DE SANTA BÀRBARA, amb la única finalitat de recaptar fons d'ajuda per als missioners mallorquins que estan treballant de valent als camps de refugiats ruandesos que hi ha instal·lats a Burundi. Com ja sabreu entre el grup de missioners hi ha el Pare Jaume Roig que ja fa uns mesos va tornar al país centreafricà que pateix la tragèdia d'una guerra civil. El Pare Jaume Roig va expressar el seu desig de tornar a Ruanda per estar devora els més necessitats.

Però, per a què la tasca dels missioners que són allà tenguin una garantia en el futur més immediat, cal que se li doni un suport econòmic. President per aconseguir aquest suport, aquesta ajuda en doblers, es-

«Dia 3 i 4 de desembre la tómbola estarà instal·lada a l'Ajuntament

tam treballant un nombrós grup de gent d'aquest poble, que mai ha estat insensible als problemes que aboquen dins la pobresa extrema als països del Tercer món. Podem ajudar-els-hi i ho hem de fer posant cadascú el seu granet d'arena. Una de les maneres d'aconseguir ajudes serà amb la tómbola de dissabte dia 3 i diumenge dia 4 de desembre a l'Ajuntament. Allà tots els qui vulgueu ajudar ho podreu fer, endemés amb la possibilitat d'aconseguir importants premis, que s'oferiran gràcies a la col·laboració desinteressada dels co-

merços de la vila i també de particulars que s'han sentit motivats i volen participar de la solidaritat de VILAFRANCA AMB RUANDA.

Tot el que recaudem a la TOMBOLA PER A RUANDA serà entregada directament als missioners que treballen a aquest país. Els doblers que entregui Vilafranca seran destinats pels propis missioners als projectes que ells creguin més urgents. Es tracta per tant d'una AJUDA DIRECTA, en la que ens agradaria que tots els vilafranquers hi participassin. No oblideu per tant visitar la TOMBOLA durant les festes de Santa Bàrbara i adquiriu el màxim de paperetes possibles. JUGAU AMB LA SOLIDARITAT AMB RUANDA.

Amics de Ruanda

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

Centre Coordinador

La biblioteca pública de Vilafranca informa:

Enciclopèdies:

- Guia escolar Vox, en català
- Història de Mallorca
- Enciclopèdia Universal bàsica Espasa-Calpe
- Enciclopèdia de la ciència y de la tècnica
- Enciclopèdia bàsica visual

Psicologia:

- Estrès i qualitat de vida - Dr. Albert Solà
- Tus zones màgiques - Dyer
- Problemes normals de la conducta infantil - Felipe Yaikin.
- Psicopatologia de la vida quotidiana - Sigmund Freud.

Religió:

- Història de l'església de Mallorca - P. Xamena.
- Església i Societat a la Mallorca del segle XX
- L'espendor de la veritat - Joan Pau II.

Ciències socials:

- El nacionalisme de la nostra terra - Gregori Mir
- La qüestió catalana - Pilar Rahola
- Xuetes i antixuetes quatre històries desedificants - Francesc Riera.
- Año 501, la conquesta continua - Noam Chomsky.
- Estructura econòmica de España - Ramón Tamames.
- El derecho histórico del Reino de Mallorca - Ramón Piña.
- Tratado de la Unión Europea.
- L'escut de les Illes Balears
- Escolarització i territori - Francesc Salvà.

Ciències naturals:

- Historia natural (6 volums)
- Contaminación del mar por el petróleo
- Revista Residuos
- Turisme i medi ambient a les Illes Balears
- Las ciencias naturales en las Islas Baleares - G. Colom.

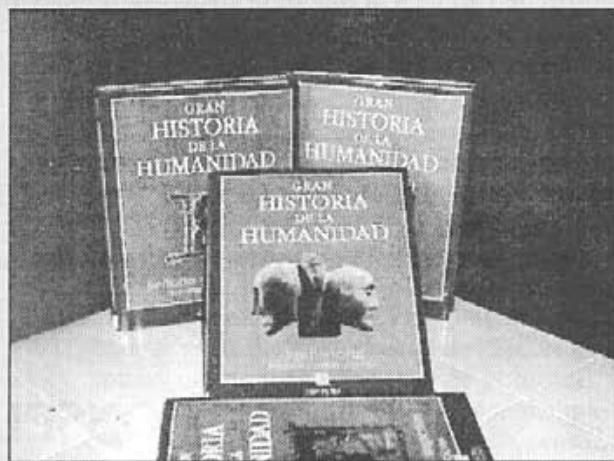
Belles arts:

- Espejo de fantasmas - Roman Gubern (Cinema)
- Muerte y transfiguración, historia del cine americano (1961-1992) - J.L. Guarner.
- La música a Mallorca - IDEB
- L'instrument del cant - Francesca Cuat
- Tres músics mallorquins - Joan Company
- Miró i Mallorca - Pere A. Serra
- Naturaleza y Arte - Isabel Azcárate
- La casa y el tiempo - Donald G. Murray
- Claustros de Mallorca - P. Fullana.

El revister

Al revister de la biblioteca hi pots trobar tots els títols més actuals i de més transcendència dins la nostra societat. A les seves prestatgeries hi són presents temes d'ecologisme, amb RESIDUOS (de tirada nacional) i L'ECOLOGISTA, de música, amb ROCK DE LUXE i SCHERZO, de literatura, amb LLEGIR, LEER, EL UROGALLO o LETRA, de temes actuals, amb EL TEMPS, AJOBLANCO, CLAVES, EL CIERVO, QUIMERA o PER LLIURE, com tampoc hi poden faltar els títols que parlen del país o del nostre poble, SOLCS I ONES, ES MOLÍ NOU, BUTLLETÍ INFORMATIU, DIARIO DE MALLORCA o el BALEARES.

Tot això només és una petita part del que hi pots trobar. *La biblioteca és per tu!!!*

Literatura estrangera:

- La firma - John Grisham
- El juego de Gerald - Stephen King
- Al final del verano - Rosamunde Pilcher
- Diario íntimo - Virginia Woolf

Literatura catalana:

- Fumar d'amagat - Juan Guasp (teatre)
- Xeflis i marrinxes - J. Albanell (teatre)
- Memòries d'amor i desig - Antònia Arbona
- Ventall de poemes urbans - Joan Brossa
- Tria personal - Josep Mª Llompart
- Mestre d'amant - Jean Serra
- Salvador Galmés i Sanxo, obres completes
- Llibre de contemplació en Déu - Ramon Llull
- El darrer canonge - Bruno Morey
- La veu d'Eivissa - Enric Ribes
- L'anàrquica escriptura a la terra inexistent - Antoni Serra
- El somni dels absents - Joan Rosselló

Literatura castellana:

- No pongas tus manos sucias sobre Mozart - Manuel Vi-cent.
- Miguel Villalonga: Antología de títulos literarios 1931-1946.
- El viaje a ninguna parte - Fernando Fernán-Gómez
- Col·lecció Alianza Cien.

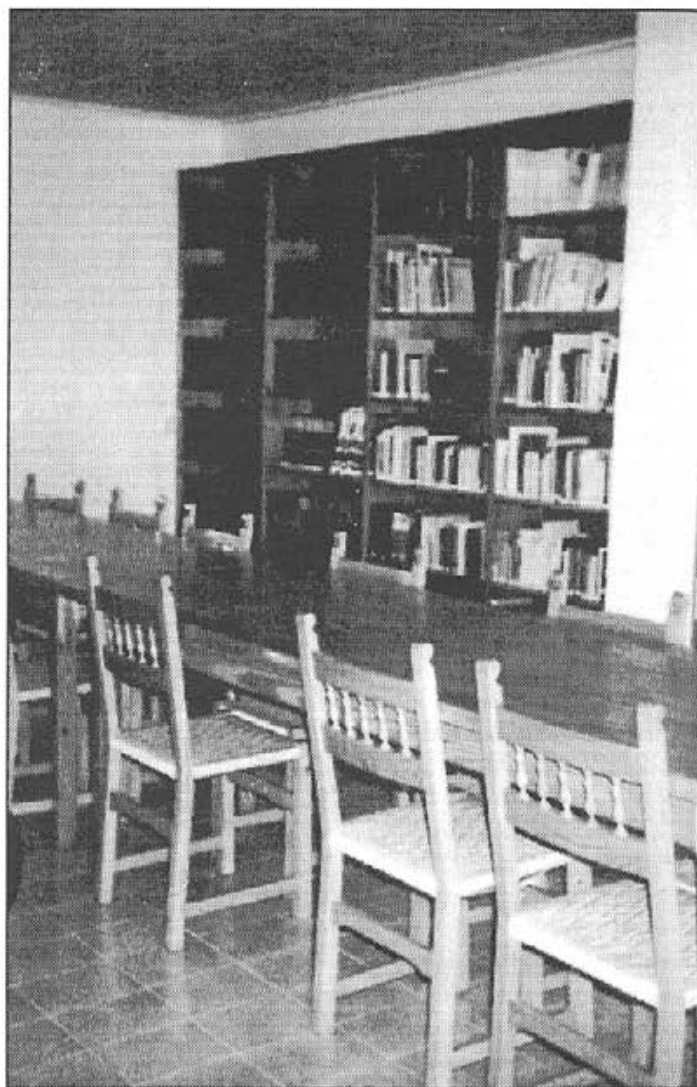
Història

- Gran historia de la humanidad
- Els enigmes de la nostra història - Miquel Ferrà
- La ilustración - A. Mestre
- Mercaders i navegants a Mallorca durant el segle XVII - Andreu Bibiloni
- Els partits polítics davant el caciquisme i la qüestió nacional a Mallorca (1917-1923)
- El control de l'aigua a la Mallorca medieval - Lluís Tubella
- Espai i temps d'oci a la història - IdEB

Biografia:

- Consultor didáctico biografías (3 toms)
- La dinastía Churchill - John Pearson
- Ramón Llull - Armand Llinarés
- Joan Capó, inspector d'ensenyament primari - Miquel Deyà

*El pròxim mes compact-disc,
videos i secció infantil*

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Josep Francesc Palou i l'escola de Música de Vilafranca

Fa ben poc temps, el passat dimecres dia dos de novembre, es va posar en funcionament l'"Escola de Música" de Vilafranca. Uns cinquanta alumnes, xifra ben notable si tenim en compte que al nostre poble només hi viuen al voltant de dues mil persones, hi han començat classes, disposats a adquirir uns coneixements musicals que, fins ara, i per mor d'una manca de serveis en aquest aspecte, havien estat difícils - que no impossibles- d'adquirir. L'Ajuntament n'ha

estat el promotor; això sí, ajudat de Josep Francesc Palou, coordinador i organitzador de tota l'estructura interna d'aquesta empresa cultural. És amb ell amb qui, aquest cop, hem volgut anar a parlar, no tan sols perquè ens aclaresqui una mica l'entrellat de la susdita escola de música, sinó perquè també ens introdueixi, encara que sigui de manera preliminar, en aquest món tan fascinant, encara que no per això més conegut, de la cultura musical.

Fer-me músic és la millor elecció que he pres mai en la meua vida

Actualment hi ha hagutuna "democratització" de la música

Andreu Bauçà.

-Una primera qüestió, Pep Xisco: Què és una "Escola de Música"? Com ens la definiríes?

-Una "escola de música" és allà on s'aprèn música, i també un lloc on hi caben totes les manifestacions musicals, tant professionals com d'aficionats.

Cada escola, que és el mateix que dir cada poble, ha de cercar el seu model d'escola que li sigui més profitós. O sigui, m'explicaré. Quan has de muntar una escola d'aquest tipus, el Ministeri d'Educació i Ciència i la Conselleria d'Educació i Cultura et posen uns requisits mínims perquè el projecte pugui tirar envant, ja que aquests organismes concedeixen unes subvencions. És en aquest sentit que l'Ajuntament i jo hem intentat crear una escola amb uns objectius no tancats, esperant que en dos anys aquesta empresa ja es pugui definir com a tal i tenir una programació ben arrelada dins Vilafranca.

-I quina és la teua feina concreta dins d'aquest entrellat?

-Bé, la meua feina immediata és cercar el professorat de música (vull precisar que tots ells són titulats oficialment) i fer els horaris. Faig una mica de "coordinador" de l'Escola de Música.

-Vos va ser difícil saber quina oferta musical havíeu de fer?

-Això es va determinar a través d'unes enquestes que féu l'Ajuntament per tal de destriar les preferències musicals de la gent. Així, doncs, s'ha contrastat el que se pot fer, tot el gran ventall de possibilitats musicals, amb allò que realment interessa al poble. Per exemple, hi ha hagut molt d'interès per la guitarra i molta gent s'hi ha apuntada. Per contra, el cas del violí ha estat ben diferent. Tot i això, i seguint amb el que et deia abans sobre la flexibilitat actual de l'Escola de Música, aquest instrument es mirarà de potenciar. Per què? Idò perquè és un instrument que té molta més feina i sortides dins el mercat musical (has de pensar, només, en el gran nombre de violinistes que hi pot arribar

La música és, per a mi, una manera de viure i una expressió personal de nosaltres mateixos

a haver en una orquestra). Així, a poc a poc, aconseguirem l'objectiu esmentat de "definició" de la nostra escola.

Arribats a aquest punt, crec que seria interessant anomenar-te les diferents activitats que s'oferten a hores d'ara i els diferents professors que les imparteixen. Així, idò, tenim:

-Piano (amb en Joan Roig)

-Clarinet i saxo (amb en Pere Siquier)

-Flauta (jo mateix me n'encarrec)

-Guitarra (amb en Vicenç Caldentey, guitarrista del grup "Harmònica Coixa"), i

-Violí (amb en Ricardo Duato)

A més a més, també es faran d'altres activitats addicionals, com ara:

-Iniciació i Llenguatge Musical per a nins de quatre a vuit anys, amb instruments pedagògics adaptats a aquestes edats (amb na Maria Àngela Riera).

-Fer feina en grup (com ara la creació d'un coro o conjunt vocal infantil), i, per acabar,

-Curssets de formació complementària (els quals són petits curssets: curssets de flabiol i tamborino, etc.)

-¿Creus que la gent de Vilafranca ha donat, encara que només sigui per començar, una bona resposta a l'organització d'aquesta empresa musical?

-Sí, veïes. La xifra de cinquanta persones ja parla per ella mateixa. D'altra banda, si mir la resta d'escoles que hi ha a Mallorca, queda constatat que aquesta casta d'organismes, si són dirigits mínimament bé, sempre van a més. A més d'això, avui dia la gent té molt més interès que no abans per la música: vol tocar instruments, el seu poder adquisitiu permet que se'ls pugui comprar... Sobretot, el que és més gratificant és que amb la creació d'aquesta Escola de Música es podrà donar sortida d'una vegada a molts d'aficionats que mai no havien tengut una oportunitat per manifestar-se. Ja et dic, la meua màxima ambició és que, durant aquests dos primers anys, l'escola funcioni amb els mínims exigits pel Ministeri i que s'arribi a definir i consolidar com a tal.

-¿Quin penses que és el principal

avantatge d'una escola de música davant dels professors particulars?

-Una de les grans virtuts de l'Escola de Música és ajuntar a un mateix lloc diferents formes d'entendre la música, la qual cosa sempre produeix una actitud o bé crítica, o bé un ventall de possibilitats on elegir, la possibilitat de fer feina en conjunt, etc.

-Voldries afegir res més, respecte a l'Escola de Música de Vilafranca?

-Sí. Voldria que quedàs clar que les "escoles de música" no donen cap titulació oficial. Car, aquestes només poden ser concedides pels conservatoris. L'únic que pot fet l'Escola de Música és

preparar de manera adequada els alumnes per tal de donar-los uns estudis professionals.

Una altra cosa que s'hauria de tenir en compte, i amb la qual no voldria que hi hagués confusió, és que, circumstancialment, coincideix que l'Escola de Música comparteix edifici amb l'escola de primària: tot i això, són dues activitats completament diferents.

-Ara, Pep Xisco, m'agradaria passar a parlar un poc més de la teua persona en concret, i sobre la temàtica ge-

neral de la música.

-Com és que et decantes per la música? Et va ser difícil aquesta decisió?

-Te diré una cosa: fer-me músic és la millor elecció que he feta en la meua vida. Ara bé, és clar que aquesta decisió no em va ser gens fàcil, perquè no era habitual, almanco en la societat d'aleshores. Has de pensar que la meua afició per la música és un procés pel qual, en primer lloc, passes a viure dins una comunitat que no li dona importància, i, després, professionalment parlant, no té cap tipus de relevància. Jo, com a músic, he de lluitar contra això i, sobretot, he de prendre la decisió d'anar per allà on no van els altres, amb tot el risc que això comporta.

-¿Quina és la posició o estatus actual de la música dins la nostra societat? Vull dir: quina és la valoració actual que la gent fa de la música?

-Trob que la música, cada vegada més, està ocupant el lloc que li correspon dins la societat, cosa que fins ara, dins l'Estat Espanyol en general, no havia ocorregut per mor d'una manca greu de tradició musical. A la resta d'estats europeus sempre hi ha hagut molta més afició per aquests temes, principalment perquè la gent s'ha interessat molt per la música, a nivell popular. En aquest sentit, i per constatar el que dic, ¿quantes persones d'aquí sabrien anomenar-me cinc músics mallorquins, històricament importants? Crec que n'hi hauria ben poques: en aquesta terra nostra, la ignorància sobre el tema és flagrant. Ara bé, i com ja t'apuntava al començament, de cada vegada és menys difícil viure de la música, per mor d'aquest creixent interès de la societat cap a aquest art: s'obrin més escoles i, conseqüentment, hi ha més feina per a nosaltres.

-¿No penses, però, que gran part de l'interès actual que hi ha per la música ve donat per la circumstància que aquesta matèria està una mica "de moda"?

-Potser sí. Tot i això, i desbancant tòpics que molta gent té, s'ha de dir que quan una cosa està de moda, això

La resposta de la gent de Vilafranca davant l'Escola de Música ha estat molt bona

no vol dir necessàriament que sigui negativa, ja que la moda és, en certa manera, una forma d'obrir-te les portes per introduir-te en un món que abans no coneixies de res, i que, probablement, valoraràs a partir d'aquest moment. En totes les activitats, però, siguin quines siguin, sempre trobaràs un percentatge que hi va només per moda o esnobisme i un altre (més gros o més petit, ara això no interessa) que hi va perquè realment li agrada. Aquesta "hipocresia" és i serà molt mala de llevar: ha existit, existeix i crec que sempre existirà mentre hi hagi homes a la terra. Ara bé, es pot afirmar rotundament que avui dia la música s'ha "democratitzat": els concerts són públics,

El més important de tot és estar capacitat per entendre la música: el "gust" ja depèn de la persona

la gent hi té més accés (i no sols les classes burgeses, com abans) i, per això, hi ha moltes més possibilitats d'entendre-la.

-Fins ara, només hem parlat de música o de coses referents a ella, però encara no hem arribat a definir aquesta matèria. Què és la música per a tu, Pep Xisco?

-Per a mi, i ho dic des d'una perspectiva personal, la música és una manera de viure i, també, com a tot art, és una expressió de nosaltres mateixos, on hi ha alegria, misteri, tristor, dubtes... Però tot això se'ns presenta davant en forma de sons, ritmes, harmonies, etc.

-Ja dins el marc de preferències, ¿creus que la música que anomenam "clàssica" és de més qualitat que la música contemporània i darreres tendències musicals? Creus que és viable fer aquesta afirmació?

-Des d'una perspectiva personal, hi ha hagut sempre "música bona" i "música dolenta", tant si és moderna com si és antiga. I crec que aquesta és l'única postura lògica que podem adoptar davant del fet musical. Antigament, també hi havia música popular i música més elaborada. El que passa és que avui dia etiquetam la millor música del

Avui dia la gent està molt més interessada per la música que no abans

passat amb el qualificatiu de "clàssica". Ara bé, la millor música de la nostra època passarà a ser, paral·lelament, la "música clàssica" del futur. És per això que, a l'hora de les preferències per la música, i ja contestant la teva qüestió, s'ha de seguir un criteri qualificatiu i no temporal.

L'avantatge del segle XX és que, per primer cop en la història de la humanitat, podem disposar de tota la música dels anys anteriors, al mateix temps que de la música actual. I això, és clar, crea uns nous problemes i avantatges.

-Una darrera qüestió, Pep Xisco: ¿quins criteris o paràmetres s'han de seguir a l'hora de fer una valoració

qualitativa de la música? Com saps si una música és "bona" i l'altra "dolenta"? És, aquesta, una qüestió relativa o absoluta?

-El sentit musical un poc culte no és innat, sinó que està basat en uns criteris musicals objectius, als quals després se'ls dona forma estètica, se'ls puleix, que és el que diem "tenir gust". Aquest darrer escaló ja no entra dins un qualificatiu de "bé" o "malament", sinó que és una qüestió personal de cadascú. La música és una lluita constant contra la dissonància. En aquest sentit, tu pots fer dues notes dissonants perquè no en saps o perquè t'equivoques o pots utilitzar, per contra, una dissonància i donar-li un sentit personal, que va més enllà de la música.

O sigui, i resumint la cosa, l'important és estar capacitat per entendre la música. Després, el gust ja és una qüestió estrictament personal.

Perfil biogràfic

Josep Francesc Palou té 31 anys i està casat amb na Maria Josep Bauçà.

El seu gust per la música ja es va iniciar de petit, al poble del qual procedeix, Artà. Va ser en aquesta vila que va començar a tocar flauta dolça, segons ell "quan no sabia gens de música i a les escoles encara no s'ensenyava flauta ni solfeig". Més tard, i perquè ja hi havia possibilitats de fer tal cosa, va iniciar cursos de solfeig i piano. Desplaçat a la ciutat de Mallorca per tal de fer-hi el Batxiller, en aquest indret es va interessar per l'estudi de flauta travessera, al mateix temps que hi decidia continuar les activitats musicals iniciades a Artà. Va ser aquí, a Palma, on va aconseguir el grau professional de piano i de flauta. Abandonats els estudis d'Història que cursava a la Facultat, va creure que el que més l'estirava era la música i, en concret, la flauta travessera. És per això que va continuar amb el grau superior d'aquest instrument a Barcelona, dos anys, i a París, dos anys més. Arribat de bell nou a Mallorca, i una vegada haver fet la "milli", preparà oposicions per a professor de música a institut. Actualment, a més de la docència dins secundària, també es dedica a fer classes i concerts de flauta, sigui per lliure o amb orquestra, quan es presenta l'ocasió.

PLAN RENOVE II
EN FIAT
LLEGAMOS
A TRIPLICAR
LA AYUDA
OFICIAL.

MODELO	P.V.P. DESDE	AHORRO OFICIAL	APOYO FIAT	P.V.P. FINAL
CINQUECENTO	840.000	80.000	80.000	680.000
UNO	1.020.000	80.000	80.000	860.000
PUNTO	1.270.000	80.000	80.000	1.110.000
TIPO	1.680.000	80.000	240.000	1.360.000
TEMPRA	1.800.000	80.000	240.000	1.480.000

Incluye: vehículo, portes, IVA e impuesto matriculación (pen. Gestoría)

Ahora también, SIN RENOVE, una excepcional oferta en toda la gama

FIAT

Concesionario Oficial
AUTOVENTA MANACOR, S.A.

Polígono de Manacor. (Junto ITV). Tels. 84 34 65 - 84 34 00. MANACOR

Quin dilema! El 0'7 %

Aquest mes passat els mitjans de comunicació parlaven bastant i segueixen parlant-ne d'un fet: el 0'7 %. Em preguntava què punyetes és aquest tant per cent. Vaig pensar que per ventura era cosa de l'IVA o bé del règim fiscal especial per a les Illes, tan demanat darrerament. I com jo, supòs que n'hi havia que també pensaven el mateix o ben bé no sabien de què anava aquest afer.

Idò aquest 0'7 % és el tema pendent dels països rics. Una fita que podria ajudar a activar les economies del Tercer Món. I és que el nostre planeta està al seu límit. Superpoblació, desforestació i destrossa incontrolada dels recursos naturals. Només un increment en els nivells de cultura i un desenvolupament controlat, o sia, en termes d'economia, un creixement sostenible podria acabar amb la pobresa en el món. Els països del sud o més pobres -en major nombre que els rics- són els més degradats i precisen, en primer lloc, de l'ajuda econòmica.

Per aquest motiu uns 150 països, dels 178 que participaren a la Cimera de Rio de Janeiro al 1992, firmaren el *Tractat Agenda 21*, en el qual es repassaven afers relacionats amb el desenvolupament. El tractat recollia un fràgil acord econòmic que compromet als països rics a dedicar "tan aviat sigui possible" un 0'7 % del seu Producte Interior Brut (P.I.B.) per ajudar al Tercer Món. L'acord de Rio suposaria que l'ajuda prevista pel 1995 seria de 17 bilions de pessetes on l'aportació espanyola representaria el 2'81 % que equivalen a 478.037 milions de pessetes. Ara bé, l'aportació real espanyola està lluny del que s'havia acordat al Brasil. Per això es creà una plataforma (Plataforma del 0'7 %) que pretén que la quantitat assignada per l'Estat als Pressupostos Generals per al 1995 s'aproximàs al màxim possible a aquest percentatge.

És cert que els esforços de sensibilització amb el Tercer Món han fet que augmentassin les aportacions d'Ajuntaments i CC.AA., però aquests només representen el 0'01% del PIB. Si bé aquestes aportacions han fet que la corba d'evolució de les ajudes sigui lleugerament ascendent, l'objectiu és arribar, al 1997, als compromisos de Rio, malgrat que la ministra d'Afers Socials asseguràs que l'objectiu no es pogués assolir fins l'any 2000 dient que "és necessari equilibrar les necessitats del Tercer Món amb les que tenim a l'interior" abans que destinar el 0'7 % del PIB als països subdesenvolupats.

Senyora ministra! ja sabem que és difi-

cil esgrimir arguments a favor del 0'7 % que no sonin a tòpics. Hi ha moltes maneres d'estalviar a un pressupost. Per dir qualque exemple, amb el que costa un modern avió de combat es podrien construir dotzenes d'hospitals, escoles i carreteres a qualsevol país de l'anomenat *tercer món*. Però resulta que en aquests llocs, on cada dia moren milers de persones per malalties i plagues erradicades des de fa dècades al *primer món*, són més rentables si continuen així de pobres. D'acord que aquest 0'7 % només palliaria part de les necessitats d'aquest països però, ja diuen que val més poca cosa que res.

Per ventura la solució no és, en la seva totalitat, aquesta ja que els rics no deixaran de ser rics pel simple fet de fer cas a les recomanacions de l'ONU i la UNICEF, sinó que el millor canvi seria una millor distribució de la riquesa.

Com he esmentat abans, l'aportació espanyola en ajuda econòmica no arriba ni de bon tros al 0'7 % del PIB sinó que només estava prevista en un 0'35 % i ha fet falta que persones facin vaga de fam, que es produeixin acampades davant el Ministeri d'Economia i Hisenda, que es realitzin un caramull de manifestacions per tota la geografia de l'Estat i fins i tot m'han comentat que una desapareguda surti al reality-show de Paco Lobatón demanant el 0'7 %, per a què el grup parlamentari socialista faci un esforç i es decideixi a pujar, via esmena, fins el 0'5 % la previsió del Govern.

Llamentablement és que s'ha fet o es farà per guanyar vots o per rentar la porra i desgastada imatge dels socialistes.

Però si recapacitem un poquet observarem que quan es planteja un problema la culpa la donam a l'altre (famosa "cultura del pelotazo") i en aquest cas el Govern. Doncs bé, els ciutadans d'aquest Estat no tenen necessitat de l'Executiu per a ser solidaris, no fa falta que s'aprovin esmenes als pressupostos. Basta que cada un de nosaltres dediqui aquest 0'7 %, que a quasi ningú farà mal, als països necessitats perquè es compleixin els compromisos de cooperació. Com? Col·laborant amb alguna de les associacions governamentals, religioses o qualsevol altra que ajudin al desenvolupament dels països més retrassats. El compromís del 0'7 % pot ser individual, no fa falta donar la culpa de tot al Govern.

A les manifestacions en pro del 0'7 % he pogut observar per la televisió que hi havia una espècie de rata-pinyada que es menjava una bolla del món. Aquesta rata-pinyada era un vampir. Un vampir real, tristement real i que simbolitzava l'enriquiment d'uns empobrint els altres. Però

aquest vampir no està únicament al servei del *primer món*. Els polítics i funcionaris dels països pobres també són uns vampirs. I tant o més perillosos que els diabòlics explotadors dels països desenvolupats.

Alerta! no és del tot cert que els països pobres tinguin misèria per culpa dels països rics. Els països desenvolupats tenen moltes responsabilitats en la mala situació econòmica d'una gran part d'Àfrica, Amèrica i Àsia però no tot es perd per la mateixa banda. La sequetat, la superpoblació, els prejudicis religiosos, deficiències educatives, corrupció, mala administració o el menyspreu cap a la dona, que són problemes originats per la política dels països desenvolupats, tenen gran part de la culpa de la situació desastrosa de molts països del Tercer Món. La misèria no es deu únicament a una explotació incontrolada dels recursos naturals dels països pobres per part dels països industrialitzats sinó també a altres causes tal vegada més importants i complexes.

Qui no recorda nins gratant dins femers, persones vivint a barraques de cartó, fileres de dones que caminen amb una bossa de roba al cap. Totes aquestes imatges existeixen, però hi ha altres imatges igualment reals i tan doloroses: el laberint de suborns que constitueixen l'estructura administrativa d'un país, polítics incompetents que inciten els odis tribals i les rivalitats ètniques i que prefereixen governar un país destruït per la guerra pel simple fet de seguir al poder, aquelles ideologies corrompudes que volen fer complir de peu fiter uns somnis irrealitzables. És cert que, en moltes ocasions, els països industrialitzats són còmplices d'aquesta situació, ja que mantenen governants corruptes que els són suposadament lleals. Però en molts d'altres casos els governants corruptes són el producte de la situació interna d'aquests països. Aquestes coses, malgrat tot, no pareixen preocupar als partidaris de l'ajuda al Tercer Món. Un governant cruel i avariós no és més que un producte de la descolonització. Els culpables de tots aquests mals, per tant, segueixen essent els governs dels països rics.

Mentre segueixen al poder uns personatges d'aquestes característiques, és impossible que tota l'ajuda internacional als països pobres, per gran que sigui, serveixi de res. Per tant, ajudam econòmicament? Clar que sí i amb el percentatge que sigui i de la manera que sigui però no per aquests tipus de lladres.

Joan Barceló

El pi de les tres branques

Prop de Berga, dins del terme municipal de Castellar del Riu i més concretament en l'extens pla de Campllong, s'aixecava l'històric Pi de les Tres Branques. Aquest pi de tres besses feia més de 28 m. d'alçada i una circumferència de 6 m. a la base. Per la seva forma, la religiositat popular hi veia un símbol de la Santíssima Trinitat. El 1746, el bisbe de Solsona concedí indulgències a qui resés davant seu.

Fou amb la Renaixença que esdevingué un símbol de les llibertats catalanes, i al seu voltant s'hi comença-

ren a celebrar aplecs i cantades.

La Diada Nacional del Pi de les Tres Branques se celebrà cada any fins que fou suprimida per la dictadura de Primo de Rivera el 1924.

Entre els anys 1936-39 el pi va morir, perquè unes obres de condicionament fetes amb bona voluntat però sense encert li varen malmetre les arrels. Els troncs del vell pi s'alcen encara dramàticament, i al seu voltant, des de l'any 1980, la Diada ha estat recuperada.

No gaire lluny hi ha un altre pi, també de tres besses, de pocs anys però ja d'una alçada considerable, i per als assistents a la Diada ja és obligada la visita al que popularment es

coneix com a Pi Jove.

Des de la represa, l'any 80, els actes s'han desenvolupat amb més o menys brillantor segons els vents polítics. L'any passat es produïren enfrontaments entre sectors independentistes i la festa quedà tocada.

És molt important que no es torni a trencar aquesta tradició, cal donar-li nova embranzida i la millor manera és participar-hi massivament, cal que torni a ser una Diada festiva i reivindicativa a nivell de Països Catalans. El trist espectacle d'una celebració dividida és un luxe que no ens podem permetre.

Josep Capellades.

Diversitat i condicions

El respecte a la diversitat és una de les claus fonamentals per a la construcció d'Europa. L'objectiu ha de ser la unió europea i no pas l'uniformisme europeu. En aquest sentit és necessari garantir el desenvolupament i el manteniment de les cultures i les nacions. La realitat és sempre diversa i cal veure el fet plural com una expressió desitjable de la múltiple riquesa del nostre món.

Bé sabem que les voluntats polítiques basades en la dominació i la subjugació creen sempre actituds negatives envers les llengües que no disposen d'un Estat que els sigui propi. Aquestes llengües, minoritzades, solen ésser objecte de múltiples opressions polítiques i ambientals que poden arribar fins al genocidi cultural.

No s'arriba, però, a la substitució lingüística de cop, sinó successivament, per etapes. Així, en un primer estadi, el bilingüisme (en el nostre cas català/castellà), s'empara de la ciutat, mentre que al camp el monolingüisme (català) encara és ferm. En un segon estadi el monolingüisme (castellà) a la ciutat, esdevé un fet, i al camp es generalitza el bilingüisme. Finalment, en el tercer estadi, el monolingüisme (castellà), és ja un fet consumat en tots els àmbits. En aquest tercer estadi, s'hi trobarien ja innumeros pobles com l'occità, el bretó o l'irlandès.

El dilema entre la substitució i l'extinció, d'una banda, i de la normalització, de l'altra, és, doncs, ben real. I cal advertir que els factors que decidiran -que decideixen- el resultat final d'aquest dilema són clarament extralingüístics, sobretot d'ordre social i polític. Ens calen, per tant, urgentment, les condicions socio-polítiques adequades per tal que la supervivència del català sigui un fet i que el seu ús esdevingui àmpliament normal.

Andreu Salom i Mir.

*Rondalla depravada***Cendres sí**

Ara que sabem que les forces polítiques ens enterraran sota cinquanta metres de ciment mesclat amb cendres, podem estar tranquils. Si hi ha algú en aquest món més indecís a l'hora de saber on l'han d'enterrar, aquest soc jo. Des de temps immemorials els humans han sabut introduir dins les seves cultures, des dels sistemes més arcaics fins als més sofisticats, el culte al morts i la seva posterior exhumació. Els indis americans col·locaven, després d'un ritual molt exòtic, els cadàvers sobre un pis de troncs i fulles, perquè així la seva ànima fos més a prop de Déu. Els indis, de la Índia, encara ara, calen foc als seus difunts sobre un fogueró, per després llençar les seves despulles al riu. Els vikings calaven foc als seus guerrers morts sobre el mar, dins un vaixell, perquè el seu cos es trobés amb Odín, el seu Déu, allà, a l'horitzó.

En les cultures modernes tot s'ha estandaritzat. Des d'Amèrica fins a Àsia, des d'Àfrica fins a Rússia, tots els morts, generalment, són introduïts en tombes o nínxols, uns més luxosos, altres més humils, però tots, fins fa ben poc empenien, com a millor solució aquesta. Poc després la moda de la cremació eximia de problemes als governants locals, ja que d'aquesta manera, en poc lloc hi cabia més gent i ja no eren necessaris uns cementiris tan grans (les cendres dels cossos cremats caben dins un tascó de "Duralux")

Ara el Consell Insular de Mallorca, amb tota la seva caparrudesca, ens donarà l'oportunitat de poder engegar una nova forma d'exhumar els cossos dels pobladors d'aquesta Illa. (Sóc conscient que a partir d'aquesta Rondalla imposaré una nova moda que causarà FUROR). Esser enterrats sota les cendres tòxiques de Son Reus mesclades amb ciment de Lloseta i calç de Felanitx. No poseu cap dubte que és la millor oportunitat que tenim tots els mallorquins de fer pàtria: quasi totes les comarques hi estan representades.

La solució és d'aquelles que marquen fites dins la història. Però nosaltres, els que viurem prop d'aquest abocador, tindrem més oportunitats que ningú a l'hora de poder accedir-hi?, segur que sí, ja que seria una de les millors maneres de tenir-nos contents i tapar-nos la boca. Encara hi ha un altre però. Serem nosaltres, els de Vilafranca i pobles propers a Son Nuviu, uns privilegiats que per causes sanitàries de l'abocador, serem els que més prest ens enterraran?

Ara que ho pens fredament, vull morir de vell, que m'enterrin a l'antiga, sota un metre de terra, i en acabar que cantin La Balanguera, com quelcom cristià.

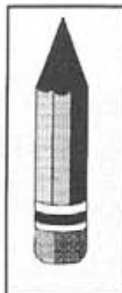
Jaume Sansó i Caldentey.

Tots Sants

Tots Sants omplí, un cop més, el cementiri de color

Com ja és habitual cada any, per la diada de Tots Sants el cementiri es tornà a omplir del millor color de les flors i de les passes més pausades de l'any de tots els visitants. Aquest color fa del lloc sagrat, en aquest dia tan especial per a tots, un lloc entranyable, ple de nostàlgia, que ens ajuda a conèixer per uns moments amb tots aquells avantpassats més pròxims que, per una raó o l'altra, passaren a millor vida.

Foto: Joan Jaume.

ES DONEN CLASSES**DE REPÀS**

C/ Sant Martí, 130
tlf. 56 02 43
(Joan)

el català, cosa de tots

Entrevista

Pere Nicolau: "M'agradaria més jugar a Vilafranca, però si vull tenir un bon futur és millor quedar-me al Mallorca"

Pere Nicolau Domínguez juga des de la present temporada al primer equip infantil del Reial Mallorca. Actualment té 13 anys, realitza el segon curs d'E.S.O. i les seves aficions són el futbol i el judo, esport aquest darrer, en que ha aconseguit el primer lloc en els respectius campionats de Mallorca i Balears i obtingué la cinquena posició al Campionat d'Espanya.

Des que tenia vuit anys ha jugat en els equips inferiors del C.F. Vilafranca, equips en els que ha estat sempre el màxim goleador, aconseguint, a la darrera temporada amb el club vilafranquer prop de 50 gols. Davant les bones expectatives que presenta aquest jugador arrelat a la nostra vila hem considerat oportú fer-li un parell de preguntes per saber què en pensa d'aquest nou repte al primer equip insular de la categoria infantil.

-Com et trobes dins aquest nou equip?

-Em trob bé, l'únic inconvenient és que m'han d'acompanyar tres dies a la setmana per fer els entrenaments i llavors els disabtes per jugar els partits. El trajecte és llarg, però arribes a acostumar-te.

-L'ambient entre els companys deu ser diferent al que hi havia quan jugaves a Vilafranca?

-No és el mateix que amb el Vila-

La temporada passada marcà prop de 50 gols amb el Vilafranca i ara ja en porta 4 al Mallorca

franca, allà coneixia tots els jugadors des que érem petits i ara amb el Mallorca només conec els que jugaven amb mi a la Selecció, amb la resta de jugadors ens anam coneixent a mesura que passen els entrenaments i par-

tits. Personalment m'agradaria més jugar a Vilafranca, però si vull tenir un bon futur és millor que em quedi al Mallorca.

-I amb l'entrenador?

-Igual que amb la resta de companys, perquè també fa poc temps que ens coneixem.

-Ha canviat molt la forma d'entrenament?

-Sí, el preparador físic té un sistema d'entrenament que fa que aquests siguin molt forts, al principi sempre m'esbraonava, però ara ja hi estic acostumat.

-Quina és la teva demarcació i quin nombre portes a l'esquena?

-Normalment jug a la mitja i algunes vegades de davanter, i sempre per la dreta. El meu nombre és el set.

-Ja per acabar aquesta entrevista quants gols portes amb el nou equip?

-Fins ara quatre, però esper augmentar la meua renda personal.

I fins aquí arriba aquesta entrevista a n'en Pere Nicolau, esperem que d'ara en endavant sentiguem parlar bé d'aquest jugador que té

totes les característiques per arribar ben amunt.

Jaume Nicolau

Voleibol

El voleibol arriba al poliesportiu d'es Molí Nou

L'equip de voleibol absolut femení ja entrena a la nova pista que s'ha habilitada al poliesportiu d'Es Molí Nou. La pista és la mateixa que s'emptra per fer els partits de futbol i ara l'estan col·locant una xarxa perquè el públic no hi pugui tirar objectes i al mateix temps per evitar la correguda d'anar a cercar les pilotes que cauen fora del recinte de joc.

Les absolutes, que després de no poder jugar a primera per raons econòmiques, han començat la lliga a la segona divisió bastant bé, guanyant tres dels quatre partits disputats. Guanyaren per 0 a 3 al Son Servera i al Muro, per 3 a 2 al Bunyola i contra el Rafel Vell perderen per 0 a 3.

També l'equip infantil començà, amb les noves jugadores de Sant Joan Cati Mari i na Carme, el passat dia 11 la lliga al camp del Cide, un equip bastant fort, on no pogueren aconseguir la victòria.

Les cadets, després de quedar segones de grup l'any passat i segones de Mallorca fa dos anys, han començat la lliga amb molt bon peu, guanyant a un bon equip, com és el Manacor, per 2 a 3.

El nou equip de juvenils començarà la lliga el 19 de novembre. Aquest equip té molt bones expectatives de cara a poder formar un equip pel futur, ja que els joves components tenen molt bones qualitats i s'espera molt d'ells. El seu entrenador és en Pep Julià.

Deport escolar

Els alumnes d'es cremat comencen a jugar

Durant aquest mes de novembre ja s'han posat a funcionar els diferents esports escolars. Antoni Amengual, en Damià Martí i en Joan Bauçà imparteixen les classes d'entrenament de Tennis Taula, Karate i Defensa personal, respectivament, a les dependències del cinema parroquial.

Pel que fa a l'Escacs i el Voleibol, tant en Tomeu Mascaró com en Tomeu Ferrer, entrenen els seus jugadors a l'escola "Es Cremat". Els primers ho fan dins una aula i els segons a la pista poliesportiva del col·legi.

Antoni Sansó.

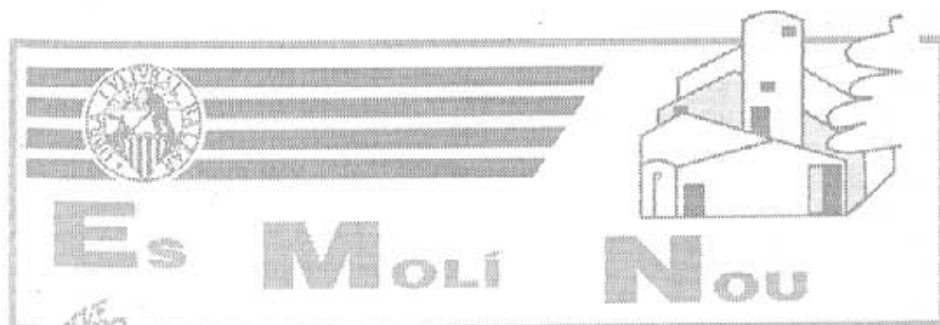
Ciclisme

Els dimecres hi torna haver pista

Dia 26 d'octubre es va tornar obrir la voltadora de Vilafranca. Tots els dimecres a partir de les 7 hores s'obri per tots aquells corredors que hi vulguin anar.

Malgrat tot es pot dir també que la pista no està en molt bon estat, ja que hi ha forats, està cruiada i a vegades està bruta.

Per assegurar que no hi hagi caigudes, no es pot rodar a la voltadora amb l'infladora a la bicicleta; per més seguretat s'ha de dur casc.

Futbol

Un mal arbitratge fa venir de buit al Vilafranca del camp de l'Escolar

El primer equip del futbol vilafranquer va venir de buit en el darrer partit que disputà contra l'Escolar de Capdepera. Podríem dir que el col·legiat menys disponible de la categoria només va xiular cinc faltes a favor de l'equip vilafranquer i expulsà al lateral Planisi per dues faltes imaginàries.

El jugador més destacat fou en Carrión, qui darrerament ens té acostumat a fer molt bons partits, i a Capdepera aconseguí aturar un penalt que anava ben aferrat al pal i seguidament el rebot. Ja a la segona part el col·legiat tornà a pitar un penalt dins l'àrea vilafranquera, però aquest ja no va poder ser aturat. El Vilafranca ho va posar tot, però l'arbitratge va seguir fent desbarats fins a la fi del partit. Esperem que en tornar-hi sigui millor.

Cadets

L'equip d'en Tolo, actual entrenador dels cadets del C.F. Vilafranca; és un equip totalment diferent al de la temporada passada. És un conjunt regular ja que té bastants de jugadors de primer any. Juguen a 2ª regional, una categoria amb equips bastant forts, on el nostre equip haurà de lluitar molt i fort per poder amb ells.

Aquesta plantilla no és que sigui molt àmplia però són suficients, són setze jugadors, tots vilafranquers; són els següents:

Sion, Patxi, Joan Artigues, Joan Barceló, Tomeu Bover, Julià Sansó, Vidal, Sebastià Sastre, Guillem, Salom, Rebassa, Bernat, Esteva, Ugena, Sebastià Sansó i en Xavier; aquests són tots els jugadors, que estan en mans d'en Tolo Taberner, un Porrenç; és un bon tècnic, ja que fins fa poc també practicava el futbol, i amb

Equip Cadet C.F. Vilafranca. Joan Jaume.

molt d'èxit.

Val a dir que és l'única plantilla del Vilafranca, que tots els jugadors són vilafranquers.

Dia 6 d'aquest mes els cadets van tornar a ser derrotats pel colista, en un partit totalment nefast per l'equip meloner, encara que la superioritat tècnica l'equip no la va saber aprofitar, aquell equip era molt brut, al final del partit els dos equips van quedar amb un jugador menys.

El Vilafranca no es va despertar fins al quart darrer, i ja no va tenir temps per poder remuntar el partit.

Infantils

El passat dia 5 d'aquest mes es va tornar a produir una altra victòria dels infantils. Tot i el bon resultat no es va fer un futbol vistós, perquè a la primera part no van poder marcar cap gol a un dels colistes, encara que hi va haver ocasions. Ja a la segona, el poc temps van marcar l'un a zero obra d'en Mas i un parell de minuts després, Sitges, va confirmar la victòria.

Jaume Vidal. Tomeu Ferrer.

Classificacions

F-7

1. Emiliano6 gols
2. Toni Juan5 gols
3. Mateu4 gols

F-7 benjamí

1. Ramis6 gols
2. J. Miquel.....2 gols
3. Portell.....2 gols

Infantils

1. Mas16 gols
2. Sitges9 gols
3. Rafel5 gols

Cadets

1. Salom4 gols
2. T. Sastre1 gols
3. Patxi.....1 gols

Grans

1. Tià Julià.....4 gols
2. Toni4 gols
3. Font3 gols

Regularitat

1. Carrión.....66 punts
2. Tià Julià63 punts
3. Alcover.....52 punts

Resultats

F-7

Vilafranca, 4 - Sallista, 1
Vilafranca, 0 - Espanya, 5
Algaida, 2 - Vilafranca, 7

F-7 Aleví

Calvià, 6 - Vilafranca, 1
Vilafranca, 5 - At. Peguera, 0
Rafal Nou, 4 - Vilafranca, 5

Infantils

Vilafranca, 4 - Son Sardina, 1

Patronat, 1 - Vilafranca, 5
Vilafranca, 3 - S. Cayetano, 0
Peguera, 0 - Vilafranca, 2

Cadets

P. Cristo, 4 - Vilafranca, 0
Olímpic, 3 - Vilafranca, 2
Vilafranca, 1 - Montuïri, 2
Colònia, 4 - Vilafranca, 2

1ª Regional

Vilafranca, 0 - Es Molinar, 1
Pla de Na Tesa, 0 - Vilafranca, 1
Porreres, 0 - Vilafranca, 2
Escolar, 1 - Vilafranca, 0

AUTOSERVEI
CA'N JOAN

BAR
ANIT

Ditades de mel

-Al grup de cantadors de serenates que el dia de les verges tregueren els instruments al carrer per dedicar el millor que sortí dels seus corets a totes aquelles al·lotes vilafranqueres que feien festa. Val a dir però, que devers el carrer de Santa Catalina hi trobaren poques enamorades i de ben just els hi vengué el no quedar ben remulls.

-A dos il·lustres del futbol vilafranquer: l'amo en Mateu i en Pep Ribes. A l'actual campanya són els únics que demostren el seu bon afer, ja bé sigui pintant les retxes del camp i encarregar-se del manteniment, o bé dirigint i entrenant la plantilla infantil del C.F. Vilafranca. La resta no pareix haver-se adonat que el Campionat de lliga arribarà prest a Nadal i encara es troben fora de joc.

-A un altre vilafranquer, Biel Gelabert, que encara que no el poguem qualificar d'il·lustre, du a terme un excel·lent campanya amb els seus al·lots de la categoria de futbol 7.

Tall de guillotina

-A tots els partits que votaren al Parlament Balear a favor de la incineració i l'abocament de cendres tòxiques a Son Nuvió. Els grups, per si encara no ho sabeu, són PP, PSOE i UM.

-A Biel Gelabert, entrenador de futbol 7. El fins ara fa poc redactor d'esports d'aquesta revista sembla no haver-se adonat que l'únic bé material que té la revista, una màquina d'escriure, ha passat a formar part del seu patrimoni.

-Aquesta secció pot ser molt explosiva el pròxim número. Ho deim perquè hi sortirà la millor exclusiva de l'any d'Es Molí Nou: els **brokers vilafranquers**. La més detallada informació sobre els vilafranquers implicats en l'entramat de la societat de valors. No oblideu adquirir-ne un exemplar.

Grup excursionista de Vilafranca

Dia 27 de novembre partim a fer "Sa volta des General", a la que esperam fer una bona torrada d'esclata-sangs. Convendria que vos apuntàssiu al lloc de costum abans del dia 23 per saber quants serem. A la fotografia d'en Joan Jaume podeu veure la darrera paella que férem a Son Bendinat a la que hi surten els més joves i els més grans del Grup.

Llibertat amb responsabilitat

Moltes vegades ens preguntem: "Si Déu és bo, per què el món va com va? Algú ja va dir que: "Per castigar el mal, Déu només ha de deixar-lo actuar" Si és així, si el món va malament, és perquè nosaltres anem malament.

Hem de fer una opció i només pot fer-la qui és lliure. Si Déu és amor, Ell ens ofereix la llibertat de triar. Per això sabem que el BÉ i el MAL estan sempre amb les mans esteses, podem prendre'ls per on ens agrada, però hem de carregar amb les conseqüències, perquè la llibertat de Déu és la llibertat amb RESPONSABILITAT.

Va ser escrit abans que vostè nasquera

Sap vostè perquè té set de: diners, viatges, festes, sexe, abundància, immobles, posició, fama...?

... i després adverteix que tot això no el fa feliç?

Perquè la PARAULA DE DÉU, que va ser escrita abans que vostè nasquera, diu: LA MEUA ÀNIMA TÉ SET DEL SENYOR

Salm. 41:3

Vostè només serà associat EN ELLA, la resta és només RESTA!

Naixaments

Mª Antònia Barceló Moragues, dia 25-10-94, filla d'Antoni i Francesca.

Antoni Sansó Sansó, dia 29-10-94, fill de Pere Josep i Antònia.

Maria Bàrbara Nicolau Riera, dia 13 Juliol 94, filla de Miquel i Bàrbara.

Margalida Sansó Font, dia 27-10-94, filla de Mateu i Aina Maria.

Ivan Galmés Horrach, dia 16-10-94, fill de Joan i Pilar.

Defuncions

Jordi Font Barceló morí dia 16-10-94.

Catalina Febrer Jaume morí dia 31-10-94 als 91 anys.

Miquel Mestre Barceló morí dia 1-11-94 als 44 anys.

Joan Servera Brunet morí dia 14-10-94 als 69 anys